

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Domus Æternitatis Beatæ

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

6 Visus beatæ æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50615](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50615)

Aprilis 15.

61

splendoribus comparata, mera nox est. Veluti sole lucente non comparent minora sidera, sic ad Christi lucem, lux creaturarum se occulit, & lux major minorem opprimit. O Jesu sol fulgidissime, emitte lucem tuam & veritatem tuam in me! *Dulcissime, pulcherrime, quando videbo te? Quando apparebo ante faciem tuam? Quando satiabor de pulchritudine tua? Quando educes me de carcere hoc tenebroso, ut confitear nomini tuo, ita ut deinceps non compungar.* S. Aug. med. c. 37.

CONSIDERATIO VI.

Visus Beatæ æternitatis.

Oculus non vidit, quæ præparavit Deus iis, qui diligunt illum. I. Corinth. c. 2. 9.

16. Aprilis.

I. **C**onsidera, quomodo Doctor Gentium beati illius regni venustate; elegantia, Majestate & immensitate conspectâ, adeò obstupefactus remanserit, ut verba non reperiret, quibus à se visa declararet; sed tantùm exclamaret: *Nec*

o c h.

62 *Domus eternitatis. Consideratio*
oculus vidit, nec auris audivit, nec in cor
hominis ascendit. l.c. Quæ verba Doctor
Seraphicus considerans, ait: Tam am-
pla, tam alta, tam innumera sunt illa bona,
ut omnem excedant humanum intuitum,
humanum auditum, & omnem animi cog-
gitatum. Serm. 2. de Ang.

Primò igitur bona & gaudia cœlestia
excedunt *humanum intuitum*: quia talia
ab hominibus, in hac vita, nunquam sunt
visa. Vidimus in hoc mundi amphitheatro
urbium primariarum splendores, in
Italia, Gallia, Germania, Belgio &c. Ver-
rùm quid omnia ista ad Hierosolymam
cœlestis amœnitatem, decorem, Maje-
statem?

II. Vidimus hortorum jucundissimo-
rum delicias, fontium artificiosorum
scaturigines, camporum amœnitates,
metallorum pretia, Regum palatia, Di-
vorum Basilicas, divitum opes, honores,
gaudia & voluptates: verùm quid om-
nia ista ad Paradisum cœlestem & ad Re-
gis Regum pulcherrimam Regiam &
Regnum? Omnia umbra tantùm sunt,
nihil sunt. *Quia oculus non vidit talia.*

Vidi-

Vidimus in hoc mundo, solis radios, lunæ nitores, astrorum fulgores; item Menfarum cupedias, florum elegantias, animalium species, indolésque, volucrum varietates, hominum pulchritudines: venusta sunt illa, rara sunt & mira: sed quantò pulchriora, rariora & admirabilia, quæ in paradiso cœlesti spectabimus; & hæcenus oculis non lustravimus? *Oculus non vidit.*

III. Crede mihi, chare Lector, aut potiùs, crede Evangelio, crede Christo, æternæ veritati, quidquid in omni vita tua, licet cuncta Mundi regna, perlustraveris, pulchrum, splendidumque conspexisti; ne à longè quidem accedere ad pulchritudinem ac decorem proprii corporis tui, prout illud in gloria cœlesti possidebis: certè claritas ejus, claritati solis haud impar erit: nam *Justi fulgebunt sicut sol, in regno Patris eorum.* Matth. c. 13. Ideoquæ dum in regnum hoc translatus, membra tua, oculis tuis, aspexeris, videbis, manus, pedes, aliaque membra tua, tantos lacis radios emittente, ut tenebras circumquaque dissipent,
& lu-

64 *Domus aternitatis. Consideratio*
& lumine solis aut candelæ non indi-
geant. O quàm gratum tibi accidet hoc
spectaculum ! Et si è solo corporis tui
aspectu , tantam hauries voluptatem,
quantam ex intuitu Corporis Christi, B
Virginis, aliorumque innumerabilium
Sanctorum percipies? *Oculus non videt,*
mens non capit.

Colloquium.

O Anima mea ! ô corpus meum
Quid in hac lacrymarum valle cir-
cumspicis ? Quid ejus pulchritudines
quæ non nisi fluxæ sunt & bullæ puero-
rum , admiraris ? Ah ! claude, claude o-
culos tuos ad omnia ista, tam vilia & in-
stabilia. Aperi verò illos & eleva ad ce-
lestia, quæ sunt summè pulchra, pretio-
sa, admiranda, & inæstimabilia. Aud
S. Augustinum Med. c. 18. *Regnum namque*
que Dei, & quidquid in eo est, omni fama
majus, omni laude melius, omni scientia
innumerabilius omniq; gloriâ putatur ex-
cellentius. Imò omnibus pulchris, pul-
chrius; omnibus raris rarius; omnibus
jucundis jucundius; omnibus pretiosis

pretiosius. Omnis enim pulchritudo ibi est, ubi summa pulchritudo est: ubi omnium rerum species sine defectu vigent, sine transitu permanent; sine corruptione consistunt; sine mutabilitate æternæ sunt. Si tam pulchrum est, quod verè pulchrum non est; quid est quod pulchrum est, & sine comparatione pulchrum est?

17. Aprilis.

I. **C**onsidera, bona illa, ac mira, rara objecta cœlestia etiam *omnem excedere, humanum auditum*. In cœlo enim videntur & possidentur, nunquam aliàs audita; omnibusque auditis longè excellentiora: *Nec auris audivit*. Audivimus & legimus multa ac magna de priscis Romanis, deque eorum artibus, scientiis, operibusque magnificis & raris. Audivimus mira de Græcis, Persis, Medis, Indis, eorumque ingeniosis inventis, exquisitisque artefactis. Verùm, quid cuncta ista, si comparentur cum iis, quæ Sapiencia divina invenit, Omnipotentia præparavit, Bonitas infinita obtulit,

66 *Domus eternitatis. Consideratio*
tulit, in regno cœlesti, fidelibus famuli
suis, in obsequiorum & laborum præ
mium? *Nec auris audivit.*

II. Audivimus & legimus multa de
magnifico Salomonis templo; de aure
Neronis domo, urbe non minore; de vit
aurea Herodis; cuius racemi ex lapide
bus pretiosis concinnati, erant homin
maiores; Audivimus opes ac thesauro
Crœsi, Darii, Alexandri, nec non opera
& artificia, marmore, ebore, argento, au
ro, gemmis & Margaritis constructa, &
sexcenta alia. Verùm quid omnia ista
summi Numinis palatio, ejusque diviti
ac deliciis comparata? Meræ umbra
sunt, & puerorum crepundia; qualia
enim ac quanta sint ista cœlestia atque
divina, *Nec auris audivit.*

III. Neque ad spectacula, tam rara
mira, & splendida, oculi Beatorum
stabant, aut claudendi erunt, ne fulgor
perstricti lædantur, vel excæcentur; nam
& ipsi oculi immortales erunt & impa
sibiles, idem enim ille Deus, Dominus
noster, qui Beatorum oculos mentis confu
roborat, ne Deum facie ad faciem videat

res, opprimantur à gloria ; oculos quoque corporeos firmat , dote impassibilitatis, ut tantos splendores absque læsione intueantur. O civitas decora , civitas speciosa , quidquid in te est, totum mirum est, totum rarum est, totum pulchrum est, uave est, jucundum est, unum bonum est ; & omne bonum in ipso est. Quidquid enim nominare boni possumus, totum ibi est ; quia omnia bona in uno sunt, & omnia unum sunt.

Desiderium cæli.

O Patria speciosa & amabilis, quanto tui tangor desiderio ! quantâ suavitate, desiderando afficior ; & nescio quò, quodammodo à meipso abstrahor ! Subitò enim innovor , totus immutor, rapior affectu, trahor amore, impellor cupiditate. Exhilaratur conscientia, obliviscor præterita, exultat animus, clarescit intellectus, accenditur affectus, cor illuminatur, ac tota anima deliciis cælestibus immergitur. O luto ac limo prostratis confundè infixi & affixi mortales ! Sursum corda, sursum desideria, sursum amores
& vo-

68 *Domus aternitatis. Consideratio*
& vota, ad tanta regni cœlestis bona
Terrena, lutea, vilia despiciate: *Sursum*
vocatos animos, terrena desideria non
primant, ad aterna prælectos, perituram
occupent; viam veritatis ingressos, fallacia
illecebræ non retardent. S. Leo serm.
ascens. Quæ sursum sunt sapite, quæ
sursum sunt quærite, non quæ super ter-
ram. Dicite cum Propheta: Quæ est
spectatio mea, nonne Dominus? Psal.
Quænam desideria mea? Nonne illa be-
na, quæ nec oculus vidit, nec auris au-
dit? Ita sanè: Domine, ante te, omne de-
derium meum: Psal. 37. Quid mihi est
cœlo, & à te quid volui super terram
Psal. 72.

18. Aprilis.

I. **C**ONSIDERA cœlestia bona objecta
spectacula, & gaudia omnia
quoque excedere ac superare *captum*
tellectûs nostri. Ibi enim, videntur,
habentur & possidentur, nunquam à nobis
cogitata: talia enim, tamque sublimia
magnifica ac stupenda sunt ista; ut *in*
hominis, ea vel videre, vel habere cupi-

tis, non ascenderint. Quare rectè S. Augustinus de trip. habit. c. 1. *Bona regni cœlestis dicere, vel cogitare, vel intelligere, ut sunt, nullus potest carne vestitus, multò enim majora & meliora sunt, quàm cogitantur & intelliguntur.*

II. Quanta autem sit vis intellectûs nostri, patet experienciâ, is enim & cœlum & mundum hunc, quantumvis magnum, imò cœlos & mundos innumeros suâ velocitate transvolat, suâ capacitate comprehendit. Finge quemcunque numerum, quamecunque magnitudinem, pulchritudinem & perfectionem; illa tamen intellectus potest infinities multiplicare, augere, perficere. Finge voluptates, divitias, honores: finge imperia, regna, regiones, palatia, templa, victorias, triumphos, mundos, aureos, smaragdinos, adamantinos, possibiles, impossibiles, veros, fictos; illa tamen omnia intellectus transcendit, & pulchriora ac pulchriora in infinitum concipere valet. Attamen ubi ad summum ascenderit, quid omnia erunt, ad bona cœlestia? Umbra, figura, nihil. *Quia nec in*

70 *Domus eternitatis. Consideratio*
cor hominis descendit, quae preparata
Deus iis, qui diligunt illum. 1. Corint
6. 2. 9.

III. Mirè hæc omnia confirmat,
quod sibi accidisse refert S. Augustinus
epist. 105. eo ipso die & hora quâ è vi
discessit S. Hieronymus. In cellula ma
ait, quiescens avidè cogitabam, qual
inesset animabus Beatorum, gloria & la
titarum quantitas, cupiens inde breve
componere tractatum, chartâ igitur
calamo & pugillari, in manibus susce
tis; ut brevem scriberem epistolam sa
ctissimo Hieronymo destinandam;
quidquid ille de hoc sentiret, mihi
sponderet: ineffabile subitò lumen, in
stris invisum temporibus, & inaudita
dorum fragrantia, cellulam, in qua
bam, intravit; inter hæc, de luce
quædam, hæc dicens verba, exivit:
*Augustine, Augustine, quid agis? Censēsne
vi immittere vasculo mare totum? Quod
oculus nullius hominis videre potuit, tu
videbit? Quæ auris nullarum personarum
hausit, audiet tua? Quæ cor humanum
nullatenus intellexit, nec etiam*

Aprilis 18.

70

gitavit, existimas te intelligere posse? Infinita rei, quis erit finis? Immensa, quâ mensurâ metieris? Potius igitur mare totum in arctissimo clauderetur vasculo; potius terrarum orbem teneret pugillus, potius cælum à continuo desisteret motu, quàm gaudiorum & gloria, quibus anima Beatorum, sine fine potiuntur, minorem intelligeres partem, nisi, ut ego, experientiâ docearis. Ita ille. Legitur etiam id in proœmio operum S. Hieronymi Tom. 1. L. 1. Quis igitur intellectus, tantam gloriam & gaudia cœli capiat, aut comprehendat?

Admiratio.

O Anima mea! hîc obstupescere, hîc attonita sta, & cum S. Augustino, velut elinguis obmutescere, aut si fari lubet, dic cum S. Bernardino Senensi serm. in Domin. 5. post Epiphan. *Quantum est istud regnum? Hîc deficit sensus, imaginatio, ratio, intelligentia: est enim magnum, magnitudine eternitatis interminabilis; est magnum latitudine capacitatis incoarctabilis; est magnum celsitudine sublimitatis incomprehensibilis. Adde, est mag-*

D

NUM

72 *Domus eternitatis, Consideratio*
num abundantia ac præstantia, honoris,
decoris, venustatis, voluptatis, Majeſta-
tis, ab omni intellectu nostro inconcep-
tibilis: quia in cor hominis non descen-
dit, nec auris audivit; & *oculus non vidit*
Deus, absque te, quæ præparasti exspectantibus te. Isaia c. 64. 4.

CONSIDERATIO VII.

Auditus beatæ Æternitatis.

Nec auris audivit, quæ præparavit Deus diligentibus illum. 1. Corinth. c. 2. 9.

19. Aprilis.

I. SENSUM audiendi, & instrumenta lo-
quendi, futura esse in æternitate
beatæ patriæ, nullus ambigendi locus
linquitur: erunt enim corpora Sancto-
rum in cælo, vera, viva & ex omni parte
perfecta, quale corpus Christi Domini
à resurrectione sua, ab Apostolis, aliis
visum fuit. Et sicut Damnati, apud
feros, nullo non sensu torquentur,
horrendos, ululatus & clamores
diunt, quia sensibus peccârunt: ita quæ
que æquum est, ut sensus Beatorum